

รูธ ความภักดี ความรัก และ แผนการของพระเจ้า

(แม่ไปไหนลูกจะไปด้วย
ความรักที่ไม่มีวันปล่อยมือ)

นางรูธ 1-4 + โรม 8:28 และมัทธิว 1:5 (สะพานเชื่อม)

ครู: มาค้นหาคำตอบด้วยกันเถอะ!

หนูเคยรู้สึกถูกทิ้งไว้ข้างหลัง เหมือนไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของใครเลยไหม? มารู้จักรุธ เธอมาจาก โมอับ ดินแดนต่างชาติ และเธอสูญเสียเกือบทุกอย่าง แต่ความรักภักดีของเธอ และแผนการอันเจียบงั้นของพระเจ้า ได้เปลี่ยนเรื่องราวของเธอ ให้กลายเป็นเรื่องประหลาดใจที่งดงามที่สุดเรื่องหนึ่งในพระคัมภีร์ วันนี้เราจะได้เรียนรู้ว่าพระเจ้าทรงเห็นความรักทุกการกระทำ และพระองค์ทรงดำเนินแผนการของพระองค์อยู่เสมอ

วันเวลาแห่งความ โศกเศร้า

การกัณดารอาหารทำให้
ครอบครัวของนาโอมิต้องย้าย
จากเบธเลเฮมไปยังดินแดน โมอับ
ที่นั่นสามีของนาโอมิเสียชีวิต และ
ต่อมาบุตรชายทั้งสองของนางก็
เสียชีวิตด้วย (นางรูธ 1:1-5)

วันเวลาแห่งความ โศกเศร้า

นา โอมีกับลูกสะใภ้ทั้งสอง คือรุธ
และโอรปาห์ จึงเหลืออยู่ด้วยกัน
ตามลำพัง เมื่อนา โอมีได้ยินว่าที่
เบธเลเฮมมีอาหารอีกครั้ง นางจึง
ตัดสินใจกลับบ้าน และบอกหญิง
สาวทั้งสองว่า "จงกลับไปหา
ครอบครัวของเจ้าเถิด"

แม่ไปไหนลูกจะไป
ด้วย ... และพระเจ้า
ของแม่จะเป็น
พระเจ้าของลูกด้วย

นางรุธ 1:16

แม่ไปไหน ลูกจะไปด้วย

โอรปาห์กลับบ้านไป แต่รุธกอด
นา โอมีไว้แน่น และให้คำมั่น
สัญญาที่ดงามว่า "แม่ไปไหน
ลูกจะไปด้วย ... และพระเจ้าของ
แม่จะเป็นพระเจ้าของลูกด้วย"
(นางรุธ 1:16)

แม่ไปไหน ลูกจะไปด้วย
รู้เลือกที่จะอยู่เคียงข้าง เพื่อนา โอมิ
จะไม่ต้องอยู่ตามลำพัง และเธอ
เลือกพระเจ้าของนา โอมิให้เป็น
พระเจ้าของเธอเอง ความรักที่ไม่มี
วันปล่อยมือแบบนี้เรียกว่า ความรัก
มั่นคง

☐ **ครูถาม:** ใครอยู่เคียงข้างหนูในยามยากลำบากบ้าง?

ถึงบ้านแล้ว แต่หัว ใจยังปวดร้าว

หญิงทั้งสองเดินทางไกลจนถึงเบธเลเฮม
ทั่วทั้งเมืองพากันแตกตื่นเมื่อเห็นพวก
นางมา แต่นาโอมิ โศกเศร้ามากจน
กล่าวว่า "เรียกฉันว่ามาราเถอะ" ซึ่ง
แปลว่า ขมขื่น (นางรุธ 1:20)

ถึงบ้านแล้ว แต่หัวใจ ยังปวดร้าว

นางคิดว่าพระเจ้าทรงลืมนางไปแล้ว แต่
ลองมองดูดีๆ สิ! พวกนางมาถึงตรงกับ
ต้นฤดูเกี่ยวข้าวบาร์เลย์พอดี (นางรูธ
1:22) แผนการของพระเจ้ากำลังเติบโต
อย่างเงียบๆ อยู่แล้ว ตรงนั้น ในท้องทุ่ง
นั่นเอง

ความเมตตาในท้องถิ่น

รุธออกไปเก็บรวงข้าวที่ตกอยู่
เพราะบัญญัติของพระเจ้าสั่ง
ชาวนาให้เหลือข้าวไว้บ้างสำหรับ
คนยากจนและคนต่างชาติ
(เลวีนิติ 19:9-10)

ความเมตตาในท้องทุ่ง

ทุ่งนานั้นเป็นของ โบอาส และเขา
สังเกตเห็นเธอ เขาให้อาหาร น้ำ และ
การปกป้องแก่เธอ ทั้งยังอวยพรเธอ
ด้วย (นางรูธ 2:8-12) โบอาสสำแดง
ความเมตตาของพระเจ้าให้รูธเห็น
ก่อนที่จะเขาจะพุดถึงพระเจ้าเสียอีก

ครู: ความเมตตาคือข่าวประเสริฐที่ผู้คนมองเห็นได้นะเด็กๆ!

ญาติผู้ ไถ่

โบอาสเป็น “ญาติผู้ ไถ่” ญาติ
สนิทที่สามารถจ่ายราคาเพื่อช่วย
ผู้ครอบครัวที่กำลังเดือดร้อน นา
โอมีให้รู้ธไปขอความช่วยเหลือ
จากเขา และโบอาสก็ตอบตกลง
ด้วยความยินดี!

ญาติผู้ ไถ่

ที่ประตูเมือง เขาจ่ายราคาเต็ม
จำนวน แล้วรูดกับนา โอมิกก็ได้เข้ามา
อยู่ในครอบครัวของเขาตลอดไป
(สรุปจาก นางรูด 3:9-13 และ
4:9-10) จงจำคำนี้ไว้ ผู้ ไถ่ เพราะวัน
หนึ่งพระเยซูจะทรงจ่ายราคาเพื่อนำ
เรา เข้าสู่ครอบครัวของพระเจ้า

ตั้งคำถาม

การเรียนรู้แบบสนทนา — แบ่งตามช่วงอายุ 7–8, 9–11 และ 12–13 ปี

👦 อายุ 7–8 ปี

รุธอยู่เคียงข้างนา โอมิเพื่อไม่ให้นางต้องอยู่ตามลำพัง
สัปดาห์นี้หนูจะอยู่เคียงข้างและแสดงความเมตตาต่อ
ใครได้บ้าง?

👧 อายุ 9–11 ปี

รุธเป็นคนต่างชาติ แต่โบอาสต้อนรับและช่วยเหลือ
เธอ หนูคิดว่าทำไมพระเจ้าจึงทรงต้องการให้เรา
ต้อนรับคนที่รู้สึกถูกทิ้งไว้ข้างหลัง?

ตั้งคำถาม

การเรียนรู้แบบสนทนา — แบ่งตามช่วงอายุ
7–8, 9–11 และ 12–13 ปี

☁️ อายุ 12–13 ปี

รูธไม่เคยเห็นตอนจบของแผนการของพระเจ้า เธอ
เพียงแต่เลือกทำสิ่งเล็กๆ ด้วยความสัตย์ซื่อและ
ความรักต่อไปเรื่อยๆ มีการเลือกที่สัตย์ซื่อเล็กๆ
อะไรบางอย่างที่หนูจะทำต่อไปได้ แม้จะยังมองไม่เห็น
พระเจ้ากำลังทรงทำอะไรอยู่?

ถ้าเด็กๆ ไม่แน่ใจกับคำถามนี้ ครูสามารถถามคำถามที่
เกี่ยวข้องกับบทเรียนหรือเรื่องราวในชีวิตทั่วไปได้

ตอนจบแสนประหลาดใจของ พระเจ้า

พระเจ้าประทานบุตรชายคนหนึ่งแก่โยอา
สกับรุธ ชื่อว่า โอเบด โอเบดเป็นบิดาของ
เจสซี และเจสซีเป็นบิดาของกษัตริย์ดาวิด
(นางรุธ 4:13-17)! และมัทธิว 1:5 บอก
เรื่องประหลาดใจที่ยิ่งใหญ่ที่สุด: รุธหญิง
ต่างชาติ และโยอาส ผู้ซึ่งมารดาของเขา
คือนางราห์!

ตอนจบแสนประหลาดใจของ พระเจ้า

อยู่ในลำดับพงศ์พันธุ์ของพระเยซู
ไม่มีการอัครรรย์ ไม่มีทูตสวรรค์ มี
เพียงความรักที่ดี และพระเจ้า
ผู้ทรงทำให้ทุกสิ่งเกิดผลดี (โรม
8:28)

ความรักภักดีในตัวหนู

ความรักของธิดาเหมือนเรื่องธรรมดา
การเดินทาง การเก็บรวงข้าว การอยู่
เคียงข้าง แต่พระเจ้าทรงถักทอสิ่งเหล่านี้
นั้นเข้าในแผนการที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของ
พระองค์ พระเจ้าทรงเห็นความรักเล็กๆ
น้อยๆ ที่หนูทำเช่นกัน และความรัก
มั่นคงของพระองค์ก็ยึดหนูไว้แน่น: "เรา
จะไม่มีวันทอดทิ้งท่าน"

ความรักที่ดีในตัวหนู

(ฮีบรู 13:5) เมื่อชีวิตรู้สึก
ขมขื่นเหมือนขนองนา โอมิ
จงจำไว้ว่า พระเจ้ายังทรง
เขียนเรื่องราวที่ดีอยู่

คำถาม: มีใครรู้สึก โดดเดี่ยวมั๊ย? หรือคนที่เรารู้จักเขา โดด
เดี่ยวไหม? และใครจะรักเขาแบบบริสุทธิ์ในสัปดาห์นี้ได้บ้าง?

รูธ สรุปรูธ 1–4 และ โรม 8:28

รูธสูญเสียมากมาย แต่เธอยังคงรักดีต่อ
นา โอมิและเลือกพระเจ้าของนา โอมิ โบ
อาสสำแดงความเมตตาของพระเจ้าแก่
เธอ และไถ่เธอเข้าสู่ครอบครัวของเธอ
แล้วเรื่องประหลาดใจของพระเจ้าก็มาถึง
รูธได้กลายเป็นทวดของกษัตริย์ดาวิด
เป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวของพระเยซู!

รูป สรูปนางรูป 1-4 และ โรม 8:28

พระเจ้าทรงเห็นความรักที่ดีทุกการกระทำ และทรงทำให้ทุกสิ่งเกิดผลดี

การนำไปใช้

สัปดาห์นี้ จงรักแบบรูป: อยู่เคียงข้างใครสักคนที่อยู่ตามลำพัง และแสดงความเมตตาที่ผู้คนมองเห็นได้ แล้ววางใจในแผนการของพระเจ้า แม้หนูจะยังมองไม่เห็นตอนจบก็ตาม

รูธ — ความรักที่ดี ความรัก และแผนการของพระเจ้า

1

ความรักที่ดี

2

ความเมตตา

นางรูธ 1-4

3

แผนการของพระเจ้า

เกม "แม่ไปไหน ลูกไปด้วย" (เกมคู่รักดี)

อุปกรณ์: ผ้าหรือเชือกนุ่มสำหรับผูกข้อมือเป็นคู่
กรวยหรือสิ่งกีดขวาง รวงข้าวกระดาศ (ใช้จาก
กิจกรรมประดิษฐ์ หรือตัดกระดาศสีเหลืองง่ายๆ)
โปยไว้ตามทาง

- จำลองการเดินทางของธูกับนา โอมีจาก
โมอับกลับเบธเลเฮม
- จับคู่เด็ก โตกับเด็กเล็ก ("ธู" กับ "นา โอมี")
ผูกข้อมือเข้าด้วยกันหรือให้จับมือกันไว้

- แต่ละคู่ต้องเดินผ่านสิ่งกีดขวางไปให้ถึงเส้นชัย (เบธเลเฮม) พร้อมกัน โดยเก็บรวงข้าวที่โปรยไว้ระหว่างทางให้ได้มากที่สุด
- ห้ามปล่อยมือหรือทำเชือกหลุดเด็ดขาด — ถ้าปล่อยมือ ต้องกลับไปเริ่มต้นใหม่ เพราะธรรมาบัญญัติว่า "แม่ไปไหนลูกจะไปด้วย"!

- คู่ที่ถึงเบธเลเฮม โดยไม่ปล่อยมือกันเลย และเก็บรวงข้าวได้ครบ คือผู้ชนะ
- 💡 ข้อคิด: ความรักภักดีคือการไม่ปล่อยมือกัน — เหมือนรุธที่ไม่ทิ้งนา โอมี และเหมือนพระเจ้าที่ตรัสว่า "เราจะไม่มัววันทอดทิ้งท่าน" (ฮีบรู 13:5) ส่วนรวงข้าวที่เก็บระหว่างทางเตือนเราว่า พระเจ้าทรงสั่งให้เหลือความเมตตาไว้เพื่อผู้อื่นเสมอ (เลวีนิติ 19:9-10)

กิจกรรมประดิษฐ์ “รวงข้าว แห่งความเมตตา”

อุปกรณ์: กระดาษสีเหลือง/สีน้ำตาล กรรไกร เชือกฟาง
หรือริบบิ้น ปากกาเคมีสีดำหัวใหญ่ สีเมจิกหรือสีไม้

- เน้นลายเส้นขอบหนา (แบบที่ 1): ใช้ปากกาเคมีสีดำหัวใหญ่วาดโครง “รวงข้าวบาร์เลย์” ลงบนกระดาษ — ก้านตรงยาว มีเมล็ดเรียงสองข้างเหมือนก้างปลา ลายเส้นหนาๆ จะช่วยให้เด็กๆ ระบายสีเหลืองทองได้ง่ายและไม่เลอะออกนอกขอบ แล้วตัดออกมาเป็นรวงๆ
- แบบง่ายสำหรับเด็กเล็ก (แบบที่ 2): พับกระดาษเป็นแถบยาวแทนก้าน แล้วฉีกกระดาษเป็นชั้นเล็กๆ ทากาวติดเป็นเมล็ดข้าว ไม่ต้องวาดก็สวยได้

- เขียนชื่อแห่งความเมตตา (แบบที่ 3): บบรวงข้าวแต่ละรวง ให้เด็กเขียนชื่อคนที่เขาจะแสดงความเมตตาหรืออธิษฐานเผื่อในสัปดาห์นี้ คนในครอบครัว เพื่อนที่โรงเรียน หรือคนที่รู้สึกโดดเดี่ยว
- มัดรวมเป็นกำ (แบบที่ 4): รวบรวมข้าวของทั้งกลุ่มมัดด้วยริบบิ้นเป็นกำใหญ่ตั้งไว้หน้าห้อง — เหมือนที่โบอาสสั่งให้เหลือรวงข้าวไว้ให้รุธ (นางรุธ 2:8-12) ความเมตตาของเราจะถูก “เหลือไว้” ให้ผู้อื่นเก็บได้เช่นกัน

